

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **M. S.**

skazanej z art. 190a § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 października 2024 r.,

zażalenia skazanej

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 19 czerwca 2024 r., sygn. akt IV WKK 5/24, o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać zaskarżone zarządzenie w mocy.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 listopada 2023 r., sygn. akt II K 1242/23, Sąd Rejonowy w Lubinie uznał oskarżoną M. S. za winną popełnienia przestępstwa z art. 190a § 1 k.k. i in. i wymierzył jej karę 5 miesięcy ograniczenia wolności. Po rozpoznaniu wniesionej apelacji Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z dnia 29 lutego 2024 r., sygn. akt IV Ka 36/24, utrzymał opisane orzeczenie w mocy. Skazana złożyła wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku na piśmie, a następnie skierowała do Sądu Okręgowego samodzielnie sporządzone pismo, które nazwała skargą kasacyjną (k – 2510). Zarządzeniem z dnia 28 marca 2024 r. (k – 2571) wezwano

skazaną do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych kasacji poprzez sporządzenie jej i podpisanie przez adwokata albo radcę prawnego oraz opłacenie, pod rygorem odmowy przyjęcia tego środka. Następnie, uwzględniając wniosek skazanej (k – 2597), wyznaczono jej obrońcę z urzędu w osobie adwokata P. B. – w celu rozważenia podstaw do wniesienia kasacji (k – 2600). Pismem z dnia 15 kwietnia 2024 r. (k – 2612) wyznaczony obrońca poinformował Sąd, że nie dostrzegł podstaw do sporządzenia i wniesienia kasacji. Zarządzeniem z dnia 18 kwietnia 2024 r. (k – 2615) poinformowano skazaną o stanowisku obrońcy, pouczone o prawie do ustanowienia obrońcy z wyboru oraz wskazano, że 30-dniowy termin do wniesienia kasacji przez obrońcę z wyboru zaczyna swój bieg w następnym dniu od dnia powiadomienia o odmowie sporządzenia kasacji przez obrońcę z urzędu, a nadto wskazano, iż niewniesienie kasacji sporządzonej przez obrońcę z wyboru pociągnie za sobą odmowę przyjęcia osobistej kasacji skazanej. Zważywszy, że kasacja sporządzona i podpisana przez adwokata albo radcę prawnego nie wpłynęła do Sądu w wyznaczonym terminie, zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistej kasacji skazanej. Zarządzenie to zostało zaskarżone zażaleniem M. S. , przy czym nie podniesiono w nim żadnych zarzutów kwestionujących opisany przebieg postępowania ani oceny prawnej zaistniałych faktów. Lakoniczny w swej treści środek zaskarżenia sprowadza się w istocie do kwestionowania odpowiedzialności skazanej, ze wskazaniem, że to ona w rzeczywistości jest w tej sprawie pokrzywdzoną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne. Przepis art. 526 § 2 k.p.k. ustanawia tzw. przymus adwokacko – radcowski, co oznacza, że wymogiem formalnym kasacji jest jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata bądź radcę prawnego. Skazana została prawidłowo pouczone o jej uprawnieniach i obowiązkach, ze wskazaniem konsekwencji niedostosowania się do wydawanych zarządzeń. Wyznaczono jej adwokata z urzędu, który nie dostrzegł zaistnienia podstaw kasacyjnych. Mimo upływu wyznaczonego terminu, nie została wniesiona kasacja sporządzona stosownie do wymagań wynikających z art. 526 § 2 k.p.k., zatem prawidłowo, zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. odmówiono jej przyjęcia, ponieważ braki formalne pisma nie zostały uzupełnione w terminie.

Kierując się powyższym należało orzec jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]